

§

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 2417/19
06.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Владиславе Милићевић, председника већа, Весне Матковић и Тање Шобат, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа пуномоћник адвокат АБ, против тужене Републике Србије – Министарства правде, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ул. Немањина бр.22-26, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П.25233/12 од 14.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П.25233/12 од 14.03.2017.године, у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П бр.25233/12 од 14.03.2017.године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац АА да туженој Републици Србији – Министарство правде на име трошкова првостепеног поступка исплати износ од 52.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да плати туженој на име трошкова другостепеног поступка износ од 12.000,00 динара у року од 15 дана, од дана пријема преписа решења.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П.бр.25233/12 од 14.03.2017. године Ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе и то по основу претрпљених душевних болова због повреде угледа, части, слободе и права личности исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 31.01.2011. године па до исплате. Ставом другим изреке, усвојен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања трошкова поступка-судских такси. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 40.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Против наведене пресуде, странке су благовремено изјавиле жалбе и то тужилац побијајући је у ставу првом изреке из свих законом прописаних жалбених разлога, а тужена побијајући је у ставу трећем изреке, такође из свих законом прописаних жалбених разлога. Трошкове другостепеног поступка странке су опредељено тражиле.

Испитујући правилност првостепене пресуде у смислу одредбе члана 372 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца неоснована, а жалба тужене основана.

У спроведеном поступку, првостепени суд није починио ниједну од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачке 1, 2, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је од 23.02.2003. године до 09.04.2003. године био у притвору, када му је притвор укинут, решењем Општинског суда у Великој Плани К.118/03. Пресудом Окружног суда у Смедереву Кж.61/06 од 26.04.2006. године, потврђена је пресуда Општинског суда у Великој Плани К.467/03 од 02.06.2005. године којом је тужилац на основу члана 350 тачка 3 ЗКП ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело недозвољена трговина из члана 147 став 4 у вези става 1 КЗ РС, а у вези члана 22 КЗ СРЈ. У свом страначком исказу, тужилац је објаснио начин на који је лишен слободе, своје породичне прилике, услове боравка у притвору, као и последице боравка у притвору по њега и његову породицу. Са захтевом за накнаду нематеријалне штете пре покретања парнице, дана 26.08.2008. године, тужилац се обратио туженој, али му тужена није одговорила на овај захтев.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, примењујући одредбе члана 557 став 1 ЗКП и члана 360 став 1 ЗОО, налазећи да је основан приговор застарелости истакнут од стране тужене, првостепени суд је одлучио као у ставу првом изреке. Ово због тога што је пресуда Окружног суда у Смедереву Кж.61/06 од 26.04.2006. године уручена браниоцу овде тужиоца дана 16.05.2006. године, док је тужба у овој правној ствари поднета дана 31.01.2011. године, односно по протеклу три године од дана пријема одлуке којом је тужилац правноснажно ослобођен оптужбе, обзиром да је протеклом рока застарелости престало право тужиоца да захтева испуњење обавезе.

Правилно је првостепени суд поступио када је одбио тужбени захтев тужиоца,

налазећи да је потраживање тужиоца застарело и за своју одлуку дао правилне разлоге које прихвата и другостепени суд, а који жалбеним наводима тужиоца нису доведени у сумњу.

Супротно жалбеним наводима тужиоца, подношењем захтева за накнаду нематеријалне штете туженој дана 26.08.2008.године, није дошло до прекида застарелости, па сходно томе рок застарелости од три године није почео изнова да тече. Наиме, одредбом члана 557 став 1 и 2 Законика о кривичном поступку важећег у време трајања кривичног поступка против овде тужиоца (“Сл.лист СРЈ” бр.70/2001, 68/2002, “Сл.гласник РС” бр.58/2004.....76/2010), било је прописано да право на накнаду штете застарева за три године од дана правноснажности првостепене пресуде којом је окривљени ослобођен од оптужбе или којом је оптужба одбијена, односно правноснажности првостепеног решења којим је поступак обустављен, а ако је поводом жалбе решавао виши суд - од дана пријема одлуке вишег суда, и да је пре подношења суду тужбе за накнаду штете, оштећени дужан да се својим захтевом обрати министарству надлежном за правосуђе, ради постизања споразума о постојању штете и врсти и висини накнаде, док је одредбом члана 558 истог законика, било је прописано да ако захтев за накнаду штете не буде усвојен или по њему министарство надлежно за правосуђе не донесе одлуку у року од три месеца од дана подношења захтева, оштећени може код надлежног суда поднети тужбу за накнаду штете (став 1), а да док траје поступак из става 1 овог члана, не тече застарелост предвиђена у члану 557 став 1 овог законика. Из цитираних законских одредби, јасно је да у периоду од три месеца, у ком року је надлежно министарство требало да одговори на захтев тужиоца, застарелост није текла, дакле дошло је до застоја застарелости, а не до прекида застарелости како то тужилац неосновано сматра. Како застарелост није текла три месеца, то је тужиочево потраживање накнаде нематеријалне штете заправо застарело протеклом рока од три године и три месеца од дана 16.05.2006. године када је браниоцу тужиоца уручена пресуда Окружног суда у Смедереву Кж.61/06 од 26.04.2006. године, што значи да је задњи дан када је тужилац могао поднети тужбу био 16.08.2009. године, а како је тужбу поднео 01.02.2011. године, то је његово право на накнаду нематеријалне штете застарело.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 375 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о трошковима поступка, првостепени суд није правило применио одредбу члана 150 ЗПП, јер је пропустио да туженој, поред трошкова за састав одговора на тужбу од 9.000,00 динара и за заступање на три одржана рочишта у износу од по 10.500,00 динара, досуди и трошкове за приступ заступника тужене на два неодржана рочишта у износу од по 6.000,00 динара, у складу са важећом АТ, а како се то основано и указује жалбом тужене, због чега туженој сходно цитираној законској одредби и одредбама чланова 149 став 1, 158 и 159 наведеног закона, припада укупан износ од 52.500,00 динара, због чега је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке морала бити преиначена.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 387 став 1 тачка 3 ЗПП, у вези одредбе члана 388 истог закона, одлучено је као у ставу другом изреке.

Како тужилац са жалбом није успео, то му трошкови другостепеног поступка не припадају, док исти припадају туженој јер је са жалбом успела и то на име трошкова састава жалбе у износу од 12.000,00 динара по важећој АТ (обрачунато према вредности ожалбеног износа од 40.500,00 динара), због чега је и одлучено као у ставовима трећем и четвртом изреке, а на основу одредбе члана 161 ЗПП.

Напомиње се да су све примењене одредбе ЗПП, које су наведене у образложењу, из Закона о парничном поступку објављеног у "Службеном гласнику РС" бр.125/04, 111/09, а који се примењује у конкретној парници на основу члана 506 став 1 ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/2011, са каснијим изменама и допунама).

Председник већа – судија
Владислава Милићевић с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Јасмина Ђокић